

Gebruiksvergunningen

Inrichtingen met een verhoogd brandrisico (bedrijven en industrieën) of met een openbaar karakter (ziekenhuizen, verzorgingstehuizen, winkels, kantoren, musea, e.d.) moeten voldoen aan bepaalde voorwaarden om de brandveiligheid en de veiligheid van aanwezigen tijdens een brand te optimaliseren. Deze voorwaarden staan vermeld in een gebruiksvergunning. Gebruiksvergunningen worden geclassificeerd onder de archiefcode *-1.784.13 Openbare orde en veiligheid*. De bewaartermijn van deze vergunningen is één jaar na het vervallen van de handeling, het recht en/of gevolg, conform categorie 2.7 van de *Selectielijst voor archiefbescheiden van gemeentelijke en intergemeentelijke organen 2005*. Tot zo ver lijkt er niets aan de hand. Maar ja, hoe weet je nu vooraf, dus op het moment van archivering, wanneer “de handeling, het recht en/of het gevolg” van deze vergunning(en) zal gaan vervallen? Bovendien wil de brandweer in veel gemeenten voor langere tijd op de gebruiksvergunningen en de daaraan verbonden voorwaarden kunnen terugvallen, bijvoorbeeld met het oog op rampen en eventuele aansprakelijkheid. Een mogelijkheid om aan deze wens tegemoet te komen, is om de gebruiksvergunningen als één pakket op een lange termijn te zetten, bijvoorbeeld 20 jaar na datum afgifte vergunning. In geval van nood zijn ze dan raadpleegbaar en na 20 jaar kan de zaak opnieuw worden beoordeeld. Deze werkwijze wordt vaker toegepast bij onderwerpen waarvan de looptijd moeilijk vooraf is vast te stellen.

Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen

Wie een huis of een stuk grond koopt, wil niet voor onverwachte tegenvallers komen te staan. Een bestemmingsplan, monumentenstatus of bodem-

saneringsplicht kan de plannen lelijk verstoren. Op grond van de Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken (Wkpb) moet de gemeente alle beperkingen van de overheid (publiekrechtelijke beperkingen) registreren, zodat kopers of eigenaren makkelijker inzicht hebben in de geldende beperkingen. Inmiddels is de Wkpb al weer enige tijd in werking en worden wij met de vraag geconfronteerd hoe en waar deze stukken moeten worden gearchiveerd. Ons advies is om voor de Wkpb dezelfde ordeningssysteem te gebruiken als voor vergelijkbare registers, zoals het Kadaster. U kunt dus het classificatienummer *-1.711.72 Registratie* gebruiken. Voor de verschillende bewaartermijnen geeft de Landelijke Stukkenlijst een handig overzicht.

Inburgering

Sinds 1 januari 2007 is de Wet Inburgering van kracht, daarvoor bekend als Wet inburgering nieuwkomers (Win). Voor de Win-documenten was de bewaartermijn vijf jaar. Met de inwerkingtreding van de Wet inburgering zijn er nu echter ook financiële gevolgen voor de gemeente. In verband daarmee kregen wij de vraag of de bewaartermijn voor deze inburgering-dossiers nu verlengd moet worden naar zeven jaar.

De selectielijst is hierin duidelijk. De dossiers inburgering nieuwkomers vallen onder categorie 3.14.3:

Opvang van asielzoekers en inburgering

rapportages en resultaten	"Bewaren"
overige bescheiden	"5 jaar"

Voor deze dossiers is dus een bewaartermijn van vijf jaar voldoende. Alleen rapportages, programma's en evaluaties worden bewaard.

Omdat het echter inderdaad zo is dat fiscaal relevante stukken (financiële) een bewaartermijn van zeven jaar hebben, dient te worden nagegaan of deze stukken ook in het inburgeringsdossier worden bewaard. In dat geval zou kunnen worden besloten om de inburgeringsdossiers zeven jaar te bewaren.

-1.711.72 REGISTRATIE

inlichtingen	V 1 jr. cat. 2.6
bijwerkingen Kadaster (massale output)	V 1 jr. cat. 2.6
correspondentie over bestelling kaarten	V 1 jr. cat. 3.4.1
opmetingsverklaringen (na verwerking)	V 3 jr. cat. 2.8
afschriften uit registers t.b.v. de belastingen	V 7 jr. cat. 3.1.5

Trouwen goed voor de gezondheid

Gehuwden leven langer dan ongehuwden, gescheidenen en verweduwd. Tot deze constatering kwam een paar jaar geleden het Centraal Bureau voor de Statistiek. In 2006 beloofden 73.000 stellen elkaar eeuwige trouw. Steeds meer trouwlustigen willen hun eigen ambtenaar meenemen. En dat kan. Bruidsparen kunnen tegenwoordig kiezen voor een trouwlocatie naar eigen wens en ook een buitengewoon ambtenaar van de burgerlijke stand naar eigen keuze voordragen. De gemeente neemt dan een besluit waarmee deze buitengewone ambtenaar van de burgerlijke stand (babs) een benoeming krijgt voor één dag. De benoemingen van ambtenaren van de burgerlijke stand moeten worden bewaard conform categorie 3.7.1 van de selectielijst.

Burgerlijke stand

benoeming van de ambtenaar
burgerlijke stand

B

Waarschijnlijk voelt u de vraag al aankomen: "Geldt dit ook voor benoemingen voor één dag?" Wij concluderen van wel. Deze termijn geldt voor de besluiten voor het benoemen van buitengewone ambtenaren, ook al zijn zij slechts één dag in functie geweest. Hiervoor geldt geen uitzondering.

Lex specialis?

Tot besluit van deze Direct van het DEC een juridisch vraagstuk. Heel af en toe doen zich situaties voor waarbij bepaalde wetgeving onverenigbaar lijkt met de Archiefwet 1995. De Wet bescherming persoonsgegevens zorgde bijvoorbeeld voor onzekerheid bij veel archiefmedewerkers, die om privacyredenen documenten moesten vernietigen die in de jaren daarvoor altijd bewaard werden. Ook de invoering van de Wet basisregistratie adressen en gebouwen heeft dit soort vragen opgeworpen.

Zo lijkt er bijvoorbeeld een discrepantie te bestaan tussen artikel 13 van de Wet basisregistratie adressen en gebouwen (bag) en de bewaartermijnen op basis van de Archiefwet. In de bag staat dat ingeschreven brondocumenten niet vernietigd mogen worden en volgens de Selectielijst is er een vernietigplicht. Geweigerde, ingetrokken en aangehouden bouwvergunningen hebben volgens de Selectielijst een bewaartermijn van drie jaar. Na deze termijn zouden

deze documenten dus mogen of (gelet op de vernietigplicht) moeten worden vernietigd. Ook dat lijkt in strijd met artikel 13 van de Wet basisregistratie adressen en gebouwen, waarin staat dat deze moeten worden bewaard. De vraag die in deze situaties wordt gesteld, is welke wet gaat nu voor?

Dit vraagstuk kent een juridische en een archief-technische benadering. Om te beginnen de juridische. Er zijn bijzondere en algemene wetten. Een *lex specialis* (Latijn voor bijzondere wetgeving) is een wet, die voorrang krijgt boven de algemene wetgeving (de *lex generalis*). De bijzondere wet kan noodzakelijk zijn om één speciale situatie te regelen, die niet onder de algemene regelgeving valt. Met een *lex specialis* kan dus maatwerk geleverd worden. Hiermee is het probleem echter niet opgelost, omdat het voor niet-juristen de vraag is hoe je bepaalt wat een bijzondere wet is en wat een algemene wet. Hierover hebben wij tot op heden geen duidelijkheid verkregen. Wellicht zal jurisprudentie over deze kwestie uitsluitsel geven.

>>lees verder op pagina 8

vervolg van pagina 7

Zolang de discussie over dit onderwerp nog gaande is, kiezen wij voor een archieftechnische benadering. Wij baseren ons daarbij op het algemene principe dat stukken vernietigbaar zijn zodra deze hun waarde voor de administratie hebben verloren. Wanneer een burger een bouwvergunning aanvraagt, is het voor de gemeente zeker zinvol om te weten dat een dergelijke vergunning drie jaar geleden werd afgewezen of ingetrokken. Het is daarom verdedigbaar dat deze dossiers nog een zekere administratieve waarde hebben. Ons advies is daarom deze dossiers voor een bepaalde termijn, bijvoorbeeld 10 jaar, te bewaren en daarna de zaak opnieuw te bezien.

Wat de brondocumenten betreft, stellen wij vast dat de bewaartermijn van 110 jaar uit de Selectielijst betrekking heeft op brondocumenten in het kader van de gemeentelijke basisadministratie en burgerlijke stand. De brondocumenten in de basisregistratie adressen en gebouwen zijn gerecruteerd uit bestanden elders binnen de gemeente. Dit zijn geen brondocumenten in de archiefwettelijke zin van het woord. Daarom zouden wij ook hier het algemene principe toepassen dat stukken vernietigbaar zijn zodra deze hun waarde voor de administratie hebben verloren. Door deze werkwijze is het eerder genoemde juridische vraagstuk welke wet voor de ander gaat van minder belang. <<